

30. березня -- День оборони Радянської України і нап'ятування українського фашизму

ВИЗВОЛЕННЯ ЦВК ТУРФДІМ, ЦК ЖІНОЧОЇ СЕКЦІЇ, ЦК СЕКЦІЇ МОЛОДІ І ГОЛОВНОГО ЗАРЯДУ РОБІТНИЧОГО ЗАПОМОГОВОГО ТОВАРИСТВА ДО ОРГАНІЗОВАНОГО І НЕОРГАНІЗОВАНОГО УКРАЇНСЬКОГО РОБІТНИЦТВА І ФАРМЕРСТВА КАНАДИ.

Товариші й Товаришкi! Вам відомо вже з нашої преси, що минулої осені в Радянській Україні органи влади відкрили шпигунську організацію "Спілка Визволення України" на чолі якої стояли бушні петлюрівські міністри Ефремов, Чехівський, Ніковський і інші, а між ними декілька єпископів автокефальної православної церкви. "Спілка Визволення України" мала на меті повалити радянську робітничо-селянську владу на Україні і повернути владу капіталістичній для неї тримала зв'язки з петлюрівщиною у Варшаві із органами польсько-шляхетської влади.

Лідери цієї спілки, як Ефремов, Гермайзе, Ніковський, прикривали свою контрреволюційну роботу науковою діяльністю, а Чехівський, бушній соціал-демократ та автокефальний єпископ, також в більшості були петлюрівські діячі та отамани, прикривали свою контрреволюційну протирадянську діяльність автокефальною православною церквою.

Невдовзі після їхнього арештування органи радянської влади спіймали на горничому в'язничок в Києві польських дипломатичних кур'єрів, що тільки потвердили контрреволюційну діяльність ефремовців.

Після ліквідації "Спілки Визволення України", УНДО-фашистські посли польського союзу, разом з полами радикальної партії, склакали у Варшаві таїне зібрання за благословенням польського уряду й на ньому постановили повести на землях Зах. України завязку протирадянську кампанію, заручаючись в цьому допомогою польсько-шляхетської влади та її поліції. Першим вислідом цієї наради був бандійський напад унд-фашистських студентів на радянський консулят у Львові (при відсутності польської поліції). Потім розпочалася планова протирадянська кампанія унд-фашистів у спілці з польською шляхотою.

Ця протирадянська кампанія перекінувалася і по цей бік океану. Як в старому краю, так і в Канаді, не є вона чисто якась українсько-жовтоблацистична, аш навіть чисто петлюрівсько-шляхетська. Це є частина міжнародної капіталістичної кампанії проти Радянського Сою-

зу. Те, що роблять петлюрівці, шпигуналіція, просвітництво та інші в Канаді, вони роблять за порозумінням з місцевою буржуазією. Вся та протирадянська кампанія впливувана міжнародним капіталом, а його агентурі її тільки виконують.

Петлюрівщина в Канаді розпочала протестатинну протирадянську кампанію не тому, що вона вірить в якийсь її успіх, але тому, щоб обидлати бозотом та наклепами трудящих Радянської України і їхню владу, щоб засвідчити свою рабську вірність капіталістичній класі й польській шляхті, щоб накинуться перед місцевою буржуазією на наші українські робітничо-фермерські організації.

Кампанія, що її зараз провадять петлюрівщина, шпигуналіція та просвітництво на спілку з російськими білогвардійцями, це є кампанія не лише проти радянської влади, але й проти українських робітників і бідних фермерів цієї країни, головню проти їхніх організацій, це є кампанія проти працюючої класи взагалі. Капіталістичний світ, в тому числі й Канада, корчиться в тисках великої економічної кризи. Він викнує на вулиці міст мільйони безробітних, бо не може їм дати роботи, він не може фермерам заплатити за продукти їхньої праці. І от, щоб прикрити свою рабницьку господарку, він починає в церквах, в дипломатичних покоях і всюди скажену протирадянську й протиробітничу кампанію. Своім протирадянським криком про "червоний терор", про "більшовицьку небезпеку" він хоче перекричати домагани голодної і холодної армії безробітних, він хоче заглушити крик безробітних — "праці або хліба".

Капіталові в цьому ревно допомагають, як вірні його агенти, збанкрутовані петлюрівці, шпигуналіція, а цим останнім підпалують російські білогвардійці, поміщицькі синки, злеморалізовані та божєвілий інтелігууми.

Всі вони протестують проти "червоного терору" через Лігю Націй, урядом МекДоналда і Кінга та перед цілим "культурним світом", а одночасно, й перед радянським представником в Лондоні. Ней-

хай собі протестують перед Лігюю Націй та перед буржуазними урядами. Всі ми, а особливо українські трудящі Західної України знаємо, що зробила Ліга Націй з землями Західної України та з їхнім населенням — віддавши їх на поталу польській шляхті, чеській та румунській буржуазії. Ми знаємо також цин "культурному світові" — тому світові, який 20 мільйонів робітників та коло 60 мільйонів душ їхніх родичів засудив на повільне голодне вмиріння, відобравши у них одиницькі засіб до життя — працю.

Але ми не сміємо допустити, щоб радянський представник в Лондоні, щоб трудящі Радянської України та цілого Радянського Союзу, як також трудящі цієї країни, думали, що українські робітники і бідні фермери Канади протестують проти радянської країни й влади, проти соціалістичного будівництва та стоять в обороні польсько-шляхетських шпигунів, в обороні петлюрівської автокефалиї (яка вже сама себе розвизала) та в обороні сучасного капіталістичного ладу. Ми повинні отверто і голосно заявити перед трудящим радянським громадянством, перед трудящими цієї країни і цілого світа, що протести петлюрівщини, шпигуналіція та всякої іншої контрреволюційної "індички" не є висловом її думки, ні бажань трудового українського населення Канади, що українське трудяще населення Канади є всецільно на боці радянської влади і радянської країни, що воно радіє їхніми здобутками й поступом на полі індустріального, сільсько-господарського й культурного соціалістичного будівництва, що воно вітає радянську владу й трудящі радянські маси в їхній боротьбі з петлюрівськими й іншими шпигунськими негодниками.

Українське трудяще населення Канади протестує перед трудящими цілого світа і перед радянською владою проти катівських режимів польської шляхти, румунських бурж та чехословацької буржуазії на окупованих ними землях Західної України, протестує проти гноблення й поєння в польських тюрмах 6,000 політичних в'язнів, проти замикання урядів цих країн українських шкіл, товариств, проти забороони трудящим свободи слова, зібрань, безпастячного цензурування й задушування робітничо-селянської преси й т. ін. Товариші й Товаришкi!

Десь 30 березня 1930 року зробив днем масового протесту українських трудящих мас Канади проти петлюрівщини, шпигуналіції, білогвардійщини, як агентур міжнародного капіталу!

Скільки 30 березня по цілій Канаді масові протестатинні віча, висіли на них сучасний стан і успіхи соціалістичного будівництва в Радянському Союзі, а на Радянській Україні зокрема! Висіли причини на ступні міжнародного капіталу та його агентур на радянську країну. Здемаскують петлюрівщину, як агентуру польської шляхти в першу чергу, що кинула західно-українські землі в руки польської шляхти, що збройною силою боролася на боці польської шляхти проти радянської країни і яка зараз хоче відлати цю Україну в неволю міжнародному капі-

талові за миску сочевиної юшки, хоче з неї зробити капіталістичну колонию.

Приготовуйтеся до цієї кампані зарят! Популяризуйте її між трудящими вашої місцевости! Складіть масові віча в неділю, 30 березня по полудні й вечером. Ухвалюйте на них свої резолюції, які застайте до нашої преси, до англійської преси у своїх місцевостях, до центральних зарид наших організацій, щоб їх можна було широко розповсюдити й подати до владя трудящим ріжких країн.

Дайте гідний відбір петлюрівській та шпигуналістичній контрреволюції, що хоче кошити й іменем українського робітництва й фермерства зробити собі політичний капітал перед польською шляхотою та перед місцевою й міжнародною буржуазією.

ДАЙТЕ ГІДНИЙ ВІДБІР ПЕТЛЮРІВСЬКІЙ ТА ШПИГУНАЛІСТИЧНІЙ КОНТРРЕВОЛЮЦІЇ, ЩО ХОЧЕ КОШИТИ Й ІМЕНЕМ УКРАЇНСЬКОГО РОБІТНИЦТВА Й ФАРМЕРСТВА ЗРОБИТИ СОБИ ПОЛІТИЧНИЙ КАПІТАЛ ПЕРЕД ПОЛЬСЬКОЮ ШЛЯХОТОЮ ТА ПЕРЕД МІСЦЕВОЮ Й МІЖНАРОДНОЮ БУРЖУАЗІЄЮ.

Підписано: Центральний Комітет МРД — Георг Делебор, професор Альфонс Голдшмидт, Віл Мюшенберг, Давид Добингавз, Місіюно, Генрі Бор-Товариші! Бекі Бюгет, представники провінціального Комітету відкрили конференцію й посилає цю збірничу Головню конференції вибраної А. Е. Сміта.

По перевірці повномочий колі делегати забрали місця, прочитано серед окаянь "сидюмоу телеграму з Берліну: "Центральний Комітет Міжнародної Робітничої Допомоги і Братерський Притт за сучасний канадський секції, як нового союзна і революційний пролетарський класової боротьбі. Надіємось, що наша конференція і рішення будуть мати вплив на працю в справі

міжнародної пролетарської солідарности".

Підписано: Центральний Комітет МРД — Георг Делебор, професор Альфонс Голдшмидт, Віл Мюшенберг, Давид Добингавз, Місіюно, Генрі Бор-Товариші! Бекі Бюгет, представники провінціального Комітету відкрили конференцію й посилає цю збірничу Головню конференції вибраної А. Е. Сміта.

По перевірці повномочий колі делегати забрали місця, прочитано серед окаянь "сидюмоу телеграму з Берліну: "Центральний Комітет Міжнародної Робітничої Допомоги і Братерський Притт за сучасний канадський секції, як нового союзна і революційний пролетарський класової боротьбі. Надіємось, що наша конференція і рішення будуть мати вплив на працю в справі

міжнародної пролетарської солідарности".

Підписано: Центральний Комітет МРД — Георг Делебор, професор Альфонс Голдшмидт, Віл Мюшенберг, Давид Добингавз, Місіюно, Генрі Бор-Товариші! Бекі Бюгет, представники провінціального Комітету відкрили конференцію й посилає цю збірничу Головню конференції вибраної А. Е. Сміта.

По перевірці повномочий колі делегати забрали місця, прочитано серед окаянь "сидюмоу телеграму з Берліну: "Центральний Комітет Міжнародної Робітничої Допомоги і Братерський Притт за сучасний канадський секції, як нового союзна і революційний пролетарський класової боротьбі. Надіємось, що наша конференція і рішення будуть мати вплив на працю в справі

міжнародної пролетарської солідарности".

ЗБУДУЮТЬ МІЖНАРОДНЮ РОБІТНИЧУ ОБОРОНУ В КАНАДІ.

Генуаційська робітнича конференція приїкає міжнародну пролетарську солідарність.

42 делегати, які репрезентували 30 робітничих організацій, зіїлися на конференцію в Торонто на 23 лютого, щоб започаткувати всесвяку організацію Міжнародної Робітничої Допомоги.

Присутні делегати походили з Торонто й Гемілтона й репрезентували братні робітничі організації, трейд-юні, жіночі організації, комуністичну партію, комсомо, КРОПД і т. ін. Товаришкi! Бекі Бюгет, представники провінціального Комітету відкрили конференцію й посилає цю збірничу Головню конференції вибраної А. Е. Сміта.

По перевірці повномочий колі делегати забрали місця, прочитано серед окаянь "сидюмоу телеграму з Берліну: "Центральний Комітет Міжнародної Робітничої Допомоги і Братерський Притт за сучасний канадський секції, як нового союзна і революційний пролетарський класової боротьбі. Надіємось, що наша конференція і рішення будуть мати вплив на працю в справі

міжнародної пролетарської солідарности".

Підписано: Центральний Комітет МРД — Георг Делебор, професор Альфонс Голдшмидт, Віл Мюшенберг, Давид Добингавз, Місіюно, Генрі Бор-Товариші! Бекі Бюгет, представники провінціального Комітету відкрили конференцію й посилає цю збірничу Головню конференції вибраної А. Е. Сміта.

По перевірці повномочий колі делегати забрали місця, прочитано серед окаянь "сидюмоу телеграму з Берліну: "Центральний Комітет Міжнародної Робітничої Допомоги і Братерський Притт за сучасний канадський секції, як нового союзна і революційний пролетарський класової боротьбі. Надіємось, що наша конференція і рішення будуть мати вплив на працю в справі

страйкерів в Гемілтоні та по ротьбу лісових робітників в минулому році. При допоміж часової допомогової організації зібрано було около \$7,000. Хоч зроблено знамениту роботу, то немає сумніву, що коли була існувала допомогова організація на всесвяку скалю, яка мала б поорганізовані секції, допомога була б далеко значніша. Це було наслідком гемілатонського страйку, що завязано провінціоанальній комітет і що він порозумівся з Берліном і Нью-Йорком і застановився над потребою негайного заложения Організації Міжнародної Робітничої Допомоги в Канаді. Берлінський Центральний Комітет поміг матеріально, досієючи \$250 на розпочаття праці і на виготовлення преліментарного матеріалу. Така Бюгет предлужила конференції передмову до статутів канадської організації МРД. Передмова містила в собі коротку історію започаткування МРД, політичну і економічну ситуацію в Заучених Державях і в Канаді, як також конкретні цілі і завдання МРД, які вкоротці представляються як слідує:

1. Організувати допомогу для робітників в боротьбі і піднести дух солідарности між всіми робітниками, тими, що дають і тими, що беруть.
2. МРД дає допомогу робітникам в часі голоду, природних катастроф і т. ін.
3. МРД розділює допомогу безсторонно: себто без огляду на приналежність до партії, релігії чи до раси.
4. МРД є зацікавлена в добробуті робітничих дітей і має на цілі виврати їх і їхніх батьків з ріжких буржуазних "добродійних" організацій, в яких плекається ненависть проти робітничої класи і в яких капіталізм користують з нагоди робітничого положення, обертая наших дітей і їхніх батьків в жебраків, які не надають

Рішено, щоб скзекутива видала маніфест, який має бути розкшеаний по цілій країні і який має пояснити шль і завдання МРД. Вислано каблетграм і телеграми з протестарським привітом до Центрального Комітету МРД в Берліні і до американської секції в Нью-Йорку.

Скзекутива має виготовити план і статуті, як також має застановитися над сформуванем додаточної ради, яка має складатися з визначних робітників і симпатиків робітничого руху в Канаді.

Конференція, яка виявила велике бажання і ентузіязм до негайної праці в будованні цієї організації, закінчила свої наради відпіванням "Інтернаціоналу".

1,000 МАШИНОКІННИХ КОЛІОН.

Правління Укразероцентру на своїйому останньому засіданні ухвалило організувати по всій Україні в районах зернової кооперації 1,000 машинокічних коліон на весну наступного року. У кожній коліоні має бути в середньому 300 коней. Ці коліони повинні обєднати індивідуальні наймитсько-бідняцько-середняцькі господарства у першіх колективний обєднаннях, щоб успішно використовувати свою тяглову силу і реманент. Далі, на коліоні покладається також завдання мобілізувати для успішного проведення сибі всі інші важливі господарні засоби. Керуватимуть коліонами ко-

спіські куці, с.г. виробничі обєднання або й самі групи господарств, що ввійшли до коліон.

УКРАЇНА ПОЗБУВАЄТЬСЯ ЗАЛЕЖНОСТІ ВІД ЗАКОРДОНУ.

Цього року на заводах містської промисловости України органіують низку нових виробництв, що дадуть можливість позбутися потреби імпорту.

Зокрема на заводах Шевченківського металопромкомбінату починають налагоджувати виробництво 18 ріжких машин, потрібних для підприємств, що перероблюють сільсько-господарську сировину.

Маніфестанти зі співами попрямували на Крешатик, до них приєдналися робітники великого машинно-будівельного ("Южно-Русского") заводу, що опивді того дня застрайкував.

На зустріч революційним масам сунули зі співом "Спаси, господи!" та з викликами "геть Шевченка!", так звані "союзники" — праві монархічні заклади, і счинився бій. Загін кінноти розгнів натовп нагами й помилково здорово побив голову правих студентів, відомого потрошника Голубіова.

Ввечері 26 лютого "союзники" та "двоглавці" зіїлися на Володимирській горі і зі співами гімну "Боже, царя храни", спустилися на Подол, розвелично розтяглися три обіброєні поліції.

Цей знімок, як ілюстрацію ставлення царського уряду до українців, надіслано за кордон і вміщено в одному англійськом журналі.

Друго дня, 26 лютого, в день смерті поета, вирішили знову учинити маніфестацію.

ШЕВЧЕНКОВІ ДНІ ЗА ЦАРСЬКИХ ЧАСІВ В КИЇВІ.

(Спогади з 1914 року.)

1914-ий рік. Теплі весняні дні. Сонце підбадьорує. Сквані лютою зимою сили випростовуються. Здешній жорстокою реакцією царату революційний рух шукає щіпики, чєкає нагоди, щоб вибухнути.

1914-ий рік — рік ювілейний: мінає 100 років, як народився український поет — Тарас Григорович Шевченко. От гасло, що зможе підняти маси, обєднати шкільну молодь з робітниками! Заворюючися запальні гуртки по всіх київських ВИРІАх. Жваво метуєшся до роботи, обрали представників, що склали комітет ведування ювілею, обговорили директиви. До комітету увійшли не тільки українці.

На Нестерівській вул. знайшлося помешкання, і комітет енергійно заходився виробляти відозви, складати порядок

студенти мали зв'язок, або посаду.

Треба було понализировати якомога більше відозв до робітників на передмістях. Студенти поділили між собою райони і іншія потріне на цю роботу.

Гризюка по околицях була годі невилазна. З цілим пудом глини на ногах, в засмальцованих клеїстером пальтах верталося хлопці додому.

Заклик молоді та їх готування до маніфестації, звичаюно, стало відомо так званим "старим" громадянам, що купчиби біля українського клубу "Родина" в Києві. Разом з тим стало відомо, що міністер внутрішніх справ заборонив будь-які громадські збори у зв'язку із святкуванням Шевченкового ювілею, ба навіть традиційні пахтади. Отже, "старим" громадянам нічого більше не залишалося, як приєднатися до маніфестації, або цілком зрадити пам'ять Шевченка. Більшість вирішила диведуватися, але другога дня стало відомо, що Рада заплінуло обєднання всіх "свідомих" громадян, так званого ТМТА ("Товариство Українських Істотновиць").

Академісти вказали за спиною поліції і вказували на провідників, а ліви студенти, кидаючи в них через голови поліциї чим попало, скоро вдерлися на майдан.

З прапорами, з співами революційних пісень маніфестанти рушили на Володимирську вулицю й попростували до Софійського майдану. Частина студентів поддалася на Деміюку, на заводі, знімати робітників з роботи, щоб разом з ними рушити до центру міста. До них пристало багато публіки, але загін кінноти на Бел. Васильківській вул. розгнів їх.

На маніфестацію по Володимирській вулиці теж скоро наскачили козаки з нагайми та кинжаками. Вони гнали маніфестантів униз по вулицях до Крешатика, біли їх, а кого встигали схопити, то заарештовували.

По вулицях були розкидані шапки, кашкети, галосні, була і кров: викликали швидко медичну допомогу.

Але студенти, розгнівні в одному місці, скучувалися в іншому і перейшли на Крешатик